

ODRŽANA 38. MOTONAUTIČKA REGATA

DUNAVE, KRAJ TEBE
MI SRCE
OSTADE

Najstarija, 38. po redu, motonautička podunavska regata okončana je proteklog vikenda pristajanjem plovila uz obalu kraj izletničkog naselja „Baračka“ kod Bezdana, posle osam dana plovidbe do Tikvare kraj Bačke Palanke i natrag. Trasu od 129 km vodenog puta (u jednom pravcu) u ukupno 16 plovila prešla su 42 učesnika, a vreme je bilo, kažu „panonski mornari“, „ko Žikina šarenica“.

- Imali smo svašta, sunca, kiše, olujnog vetra, grmljavine, samo je još sneg falio – priča **Branko Vujčić**, stalni učesnik. Zbog toga, kupanja i pecanja nešto baš i nije bilo ovog puta, ali, prema Brankovim rečima, istinskim zaljubljenicima u plovidbu i ove godine je „srce ostalo kraj Dunava“. Mimoilazili su se sa belim lađama, mahali devojkama i kapetanima, pristajali na prelepe obale, zlatne sprudove, rečju, uživali u prirodi i vodi.

A učesnika odasvud. Uz najbrojnije Somborce i komšije Bezdanke, Monoštorce i ostale, tu je

Uoči polaska iz Baračke

Trenuci predaha

Oproštajna večera na Vagonima kod Apatina

TOPOM NA KOMARCE

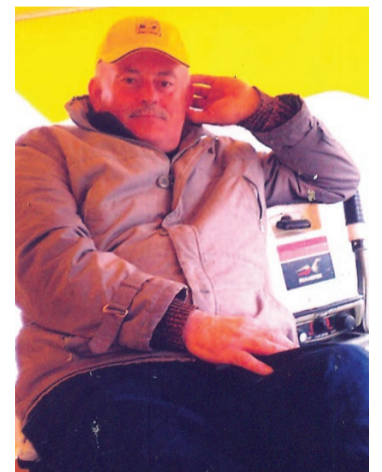
- Regata je obuhvatala možda i najlepší deo Dunava i obale. Od Baračke, preko Lavača kod Apatina, Bogojeva, spruda Vajska, Novog Sela, do prelepe Tikvare kod Bačke Palanke, i natrag. Pravi spas od napasti predstavljao nam je top protiv komaraca. Pre no što bi pristali, taj deo obale i šumarka zaprašivali smo topom. I mirno spavali – priča Branko Vujčić.

bio i **Gothold Šreder**, pravo iz Nemačke (potomak Nemaca koji su pre rata živeli u Somboru), ali i ljubitelji plovidbe iz Vranja, Novog Sada... I svi su bili kao jedan, uz dobru organizaciju života i rada tokom plovidbe o čemu su ponajviše brinuli članovi Organizacionog odbora Regate, sa predsednikom **Marinom Golubom**, istaknutim motonautičarem, i,

naravno, kapetanom **Damirom Periškićem**. Svojevrsno mezimče regataša bio je osmogodišnji **Miloš Svračić**, najmlađi učesnik, a najstariji, **Joca Pribić** (68), pokazao se kao pravi majstor za jagnje na ražnju.

- Tokom regate se uvek zna ko šta radi – ko sakuplja drva, priprema teren, guli krompire, čisti luk... Hrane, hvala bogu, nije

manjkalo. Imali smo dva prasetta, jagnje, svaki dan je nešto krčkalo, pileći ili krompir paprikaš, pasulj, ispod tanjirača je stalno tinjala vatra, a glavni šmeker za

Branko Vujčić: vreme je bilo ko „Žikina šarenica...“

sve te špecije, doduše bez kuvarskog šešira, bio je **Ivica Kovač** – priča Branko Vujčić.

Uz dobru atmosferu i veselo društvo, dani na „lepom plavom“ brzo prođu. Ostaje mnoštvo utisaka i događaja za pamćenje, poput izuzetnog prijema domaćina u Tikvari, kod Palanke, ali i oproštajne večere na Vagonima kod Apatina, uz već tradicionalan pozdrav: „Živeli, vidimo se dogodine...“

I. B.

Fotosi: B. Vujčić

Na sprudu Vajska, u povratku. Majstor za jagnje bio je Joca Pribić